

EL DEMÓCRATA

ORGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Davant la lluita

Apropòsit de l'article publicat en el passat número d'aquest mateix setmanari, pel digne diputat provincial, senyor Flaquer, nosaltres havem de dir també quelcom, per compte propi, relacionat amb el que, per part de nostres adversaris, es veient respecte la pauta a seguir en les properes eleccions de diputats a Corts.

No pot negar-se que nostres adversaris fan córrer la veu de que allí on els manqui la força dels vots, hi abocaran la bossa, amb tal d'aconseguir reduir la voluntat del cos electoral.

Aquesta és la prova principal de que aquesta forasteralla no ha arribat encara a conèixer la manera de ésser del districte de Granollers.

Aquest districte té una característica particular, que bé podem qualificar de pròpia i que, sigui dit per a honra i honor d'uns i altres, ens posa a cobert de tot quant pugui intentar-se en aquest sentit.

Per la força de la veritat, hem de confessar que'l districte de Granollers ofereix un caire polític tan ferm, que no hi ha medi humà capaç de variar-lo. Les forces polítiques actuen amb una disciplina completa i amb tanta convicció i civisme, que res farà alterar la seva composició. Ni la Lliga farà res, si resultés cert que vol apel·lar a aquests medis, com corre la veu, cada dia amb més insistència, ni nosaltres ho aconseguiríem si, ben lluny de la nostra manera d'ésser, ens ho proposéssim.

Estem persuadits de que desde fa molt temps està clarament definida la situació de forces dels dos bàndols bel·ligerants, i no hi haurà res, repetim, capaç d'alterar-la.

Qui no recorda dos fets succeïts en les eleccions municipals per a la constitució dels Ajuntaments de 1919? En dos pobles d'aquest districte, es donà el cas que tots els candidats triomfants obtingueren exactament la mateixa votació i el mateix succeí als que integraven la candidatura que sigui derrotada, resultant així que tingué de sortejar-se, entre els mateixos, qui devia ostentar la representació.

Voleu prova més palesa i més veritable de la disciplina i consistència política dels electors d'aquest districte?

I no hi ha por que aquesta manera d'ésser canviï. Però... nosaltres, que no som capassos de posar en acció, altres medis més que els que permet una política basada en enlairades passions, tant i tant sentim parlar d'aquests projectes, que no tenim més remei que creure-ho sinó pecaríem excessivament de confiats. Potser sí que hi ha el projecte de fer aquesta ofensa als sentiments dels electors del Vallès! I això sí que declarem ben alt i ben clar, que estem disposats a evitar-ho, pels medis que siguin precisos. Nosaltres anem a la lluita convençuts que la victòria coronarà els nostres esforços, però si ens equivoquéssim, si la lliure i serena voluntat del districte ens girés la cara, restaríem conformats davant de la sobirana decisió. I, tranquils la consciència, amb tota llealtat i noblesa, i amb la idolatria de sempre per a aquesta hermosa contrada on hem sentit una escala interminable d'emocions en el transcurs de la vida que hi hem passat, continuaríem treballant, dins un còrcol ample o reduït, però sempre sense altre brújula

que la de procurar per a Granollers i el seu districte, el major benestar possible.

Però contra les males arts que podés posar en pràctica aquest ignominiós caciquisme dirigit per l'home més funest de Catalunya, per l'home dels negocis, per l'home de les rectificacions, per l'home que amb gest olímpic desprecia a tots aquells que cauen en la lluita, repetim-ho (tan humilment com sigui precis perquè no pugui prendre's ni com inespertuositat ni com amenaça) que farem que sigui respectada la voluntat del cos electoral, sigui com sigui i passi el que passi, arrostrant en el terreny on sigui precis, les conseqüències que's derivin d'aquest propòsit irrevocable.

Ja hem dit en altra ocasió que hi ha qui ha parlat de l'acció directa; sabem també que's parla de bandes de gent forastera; sabem l'intent de suplantació de vots d'electors que no viuen a aquesta ciutat i que, per a intentar-ho, es prepara un diccionari electoral...

Tot això, voldem creure-ho—i ho diem amb tota sinceritat—que no era més que'l producte de l'exaltació de gent de poca solvència política; però en saber que entre les varies persones que llencen aquestes notícies n'hi han quin testimoni és de gran importància; i per aquest motiu ens veiem obligats a fer-ne cas.

Aquesta mateixa setmana s'ha dit, parlant del resultat de la lluita propera, que aquí, a Granollers, a la capital del districte, la Lliga tindria tants vots comprats, com d'emesos per la voluntat dels electors. Aquesta afirmació, inclús s'ha concretat amb xifres. Doncs, bé; nosaltres diem que aquí, a Granollers, la Lliga tindrà tants vots com hagi de tenir, però comprats, no en tindrà ni un. I en això, tots i cada un dels in-

tegrants de la Coalició hi empenyem nostra paraula d'honor.

Creiem parlar prou clar perquè ens senti bé qui ens hagi de sentir. I tant-debò que tot això que's diu si guin fantasies, i que cada hu sàpiga acomodar-se, amb tota tranquil·litat, davant el fallo suprem del poble.

Nosaltres som i serem sempre respectuosos com el qui més; nosaltres sentim per a nostres adversaris la consideració deguda, i jamai la nostra edució política ens permetrà rectificar aquests principis. Però l'instint de conservació pot posar-nos a voltes en desacord amb la nostra voluntat; i si s'ens obligués a que ens domini l'instint de conservació, la culpa del què passi no seria pas nostra.

Per amor al districte i per tota altra classe de consideracions desitgem de tot cor que els fets no donin crèdit al que ha arribat a nostres oïts, obligant-nos a omplir aquestes quartelles.

O S A

Al señor don Paret Pineda

Director, substituït d'en Camillo fideuero, de la "Gente de Aora"

Presente

Sabras compañero mío que per fèrsefa ves devo acudir al palence velando por los afueros de la moralitat i buenas costumbres ¿ma entiendes? E llegado, en su diario, uns versos a San Antonio del Pue co que en mirarlos, el puerco se tornará rojo, mira tu como zerán. la se ce rescurrirás como un *limac* culesquiera, diciendo ce no rebisas loriginal i ce como no sabes aritmética això de contar los bersos te viene mui grande. Pero ombre de Dios, encarrega lofici a nel señor Diputado Riba ce parece un fenómeno de la jometría dons per sumar *multiplica* i no seciyoca de gaire.

No samoine Paret amigo si me veo desobligado a publicar unos *Rims*—ya mespliará com se menga això—deguts al serbell de un «Apit» fresc ce tengo al hort de casa aont y tinc estalada la Redanció del Demócrata.

Alanta Paret.

JOAN BRUNET

Directór de paga del Demócrata

El "tinglado" electoral dels regionalistes

Emparant-se en el partit conservador, els regionalistes han lograt muntar a Catalunya un tinglado electoral que els permet aparèixer com representants de important sector de l'opinió pública. La natural afinitat d'idees i procediments, els ha permès sempre trobar en el partit conservador certa simpatia indefinida; i quan aquesta no ha sigut suficient per a fer callar certs escrúpols d'espanyolisme, no han pas dubtat en acudir a l'emboscada, amenaçant, arma al braç, i segurs de l'efecte, als esperits febles, en les situacions consevadores Així els regionalistes han pogut formar part de la majoria de situacions conservadores que s'han vingut succeïnt en aquests últims anys

La formació del Gabinet de concentració lliberal sembrà el pànic en les hosts d'en Cambó, davant la temensa que el nou Govern pogués donar-los la batalla, foragitant-los de gairebé tots els districtes de Catalunya; no obstant, tot fa pensar que l'actual Govern no vol rompre radicalment amb els regionalistes, inclinant-se pel cantó d'una política de relativa benevolença; i també ho fa pensar el fet de que el «leader» practiqui a Madrid certes gestions, bon xic dubtoses i que ens atreviríem a qualificar d'avinensa o pacte, puix els regionalistes, donant-se compte exacte de la seva falsa situació, es veu que estan disposats a tractar amb el Govern per a salvar la ficció d'un poder que s'els escapa de les mans.

Tots els coneixedors de la qüestió electoral de Catalunya s'ben perfectament que amb la opoçió del Govern els seria molt difícil, als regionalistes, aixecar triomfants mitja dotzena de candidats.

Fins en aquells districtes en que sembla més segur el triomf del candidat regionalista, si el Govern impedia certes coaccions i actes en blanc, triomfarien segurament altres candidats enfront de la candidatura de la Lliga. Així, seria impossible el triomf del senyor Ventosa i Calvell per Santa Coloma de Farnés, sense les actes de San Feliu de Buxalleu; Massanés, Riells, Viladrau i Espinelves, que ofeguen les majories liberals de Blanes, Tossa, Vidreras, Hostalrich i Sils.

En la província de Barcelona hi ha majories enfront de la Lliga, en els districtes de Sant Feliu del Llobregat, Vilanova i Geltrú i Manresa, que detenten avui els regionalistes per complacències i febleses dels Governos de Madrid.

A Tarragona, ni en un sol districte hi tenen, els regionalistes, un verdader enraigament; i respecte al de Valls, que s'adjudicaren, ningú pot negar que és eminentment lliberal i contrari a la política de la plaça de la Cucurulla.

Ben poc propícia és també als regionalistes la província de Lleida. L'Aunós triomfa a Solsona, degut a la corrupció electoral. El

mateix Rodés no resistiria l'embestida seria d'un candidat popular que complés, no direm amb l'apoi del Govern, sinó ni sisquera amb una imparcialitat ben imposada.

Si el govern tingués el bon acert de retirar la protecció als candidats lliguers, serien moltes les candidatures lliberals i d'esquerra que obtindrien l'acta, quedant així esfumat el fantasma regionalista, que, per la seva significació «oportunista» i donada a totes les concupiscències del «arrivisme» no serà jamai l'expressió honrada i sincera de nostra Catalunya.

No parlem dels demés districtes, d'on han sigut foragitats els falsos redemptors de Catalunya, i d'altres en que jamai n'han ostentat la representació; i pel que fa referència al nostre de Granollers, tenim la completa seguretat de que la Lliga ja el té eliminat en el llibre de les seves «conquestes», i esborrat amb llàpiz vermell...

I si no ho ha fet, caldrà fer-ho ben aviat.

POL II

Sobre l'ús de l'idioma català

El què en diu un periòdic "madrileño"

Fa pocs dies, «El Debate», diari ben conegut per les seves campanyes en defensa del senyor Cambó, del qual n'és propietari, en referir-se als casos dels bisbes de Tortosa i Vich, lamentà, respecte el primer, l'actitud en la qual es col·locaren «La Publicitat», «La Veu de Catalunya» i la Mancomunitat.

I, en parlar del cas concret del bisbe de Vich, ho fa de la següent manera:

«Otro caso también conocido es el del señor obispo de Vich, a quien la Unión Jurídica Catalana demandó impertinentes explicaciones bien que envueltas en términos corteses, por ciertas medidas relacionadas con el uso del catalán en los actos corporativos del Seminario.

No vamos a comentar estos hechos porque no hace falta ciertamente.

Nunca hemos negado la facultad legítima de usar el dulce idioma nativo, pero hay que pensar que tal derecho, como todos, no puede suponerse sin límites y en pugna con otros derechos, superiores.

La Iglesia siempre ha prestado benévola acogida y protección a las lenguas vulgares, por que, atenta sobre todo, a la difusión de la fe, ha visto en ellas el vehículo necesario e indispensable de la propaganda.

Que tal espíritu continúa inspirándola lo demuestra esta misma diócesis de Tortosa, en que es frecuente la predicación en catalán y valenciano y en donde se han hecho múltiples ediciones catalanas del catecismo por iniciativa del mismo prelado ahora combatido.

Lo que fuera absurdo es creer que si en ningún caso las legítimas autoridades eclesiásticas juzgan necesario dictar normas internas en evitación de posibles abusos que pudieran mermar la disciplina y la caridad mutuas que son para los cristianos muy superiores a todos los nacionalismos, hubieran de demandar para ello el placet del poder civil

Los autonomistas catalanes deben pensar que también la Iglesia tiene una autonomía y no les haremos el agravio de atribuirles la idea, que sería ridícula, de que la Iglesia, mantenedora constante de su soberana independencia contra los ataques del cesarismo, vaya a convertirse en un departamento de la Mancomunidad.»

Naturalment!!

NOTETES

Paraules d'En Marcell Domingo, pronunciades darrerament:

«El problema de Catalunya ha d'ésser tractat en el Parlament pels homes que s'hagin tancat ells mateixos, del liberadament ja, les portes del Palau d'Orient.»

Així, doncs, en Cambó és el menys indicat per a tractar-lo. Ell no se les tancarà pas mai de part de fóra les portes del Palau d'Orient...

Quina tristor si les hi tanquessin de part de dintre!

Del mateix Marcell Domingo:

«S'ha de cridar a la part d'Espanya que vulgui salvar-se, solidaritzant-la a la Catalunya avençada en front de l'Estat espanyol, i unir-la en unitat de civilització als pobles lluminosos d'Europa i Amèrica.»

D'això s'en diu pensar endavant!

I és més concís que tot un discurs, encara que aquest sigui pronunciat a la Barceloneta.

A les dotze de la nit del 31 de desembre de 1924, quedarà suprimit oficialment a les illes Filipines l'idioma espanyol a les Cambres legislatives, acadèmies, jutjats i demés centres oficials.

Molts pensaran que des de la data indicada sols serà admesa la redacció de tots els documents en la llengua «tagala».

Doncs, no, senyors: la llengua que substituirà la castellana, serà l'anglesa.

I veurem com els nostres nacionalistes no protesten de mida tan arbitrària. Ans al contrari: ho trobaran lògic.

Rims porqueirols

Jo he llegit una cançó molt innocent a «Gent d'ara»; la que cantava un pastó «pasturant les seves cabres»

Jo he llegit una cançó de tradició catalana, que parla d'un gai minyó «quan als dits hi té la flauta».

Jo he llegit una cançó, que publiquen a «Gent d'ara», alabant a Sant Antò, «a una truja i a unes cabres».

Jo he llegit una cançó de dolcíssimes moxaines, que parla, sense rubor, de «l'entremig de les cames».

Si llegissin la cançó feta per un de «Gent d'ara», cavallers, quina... pudò!, quin seguidet de paraules!...

O, gran llengua catalana, tan rica i plena en gais mots, com migren la teva ufana aqueixa colla de p...!

ÀPIT

COMARCALES

Mollet

Ens hem assabentat que nostre diputat a Corts ha escrit a varis amics nostres participant-los que, per part de la Direcció General d'Obres Públiques, havien sigut firmades les ordres manant lliurar a la jefatura de Barcelona la quantitat de 1.141 pesetes, resta del pressupost aprovat per als estudis dels ponts sobre les rieres de Caldes i Parets, en la carretera de Barcelona a Ribes

Naturalment, la nova ha produït forsa bona impressió.

Montcada

S'ens diu que la Direcció General de Correus ha comunicat al diputat pel districte, la nova d'haver sigut concedida per l'Estat una estació telegràfica a nostra localitat, qual millora tenia demanada nostre Ajuntament.

Felicitem al senyor Torras per les gestions realitzades en bé d'aquesta població, i per la rapidesa amb que ha sigut lograda aquesta millora.

Parets

Ayer se celebró en este pueblo, con exiraordinària animación, la fiesta de San Sebastián mártir, organizada por la Hermandad que lleva el nombre del Santo.

Por la mañana, y con asistencia de las autoridades locales, celebráronse solemnes oficios.

A mediodía, en la plaza de la Constitución bailóse la tradicional danza, que amenizó la orquesta «Armónica Barcelonesa», contratada por la Hermandad.

Por la tarde tuvo lugar una muy lucida procesión, presidida por las autoridades, a la que asistieron numerosos fieles y la casi totalidad de socios de la Hermandad.

Las sociedades Coral y El Jardín tenían organizados bailes que resultaron muy lucidos, interpretando las bandas de Ripoll i de Vergara, selectos bailables.

Se ha comentado muy favorablemente la intervención digna de encomio, del celoso párroco de este pueblo, para conseguir la celebración de una fiesta que hacía cinco años, y por rozamientos habidos con una cierta autoridad eclesiástica, parecía desterrada de la población.

Montmeló

Ha fallecido, víctima de rápida enfermedad, nuestro querido amigo don Marín Guasch, cafetero del «Café de Dalt».

En la tarde del domingo tuvo lugar el acto del entierro, que constituyó sentida manifestación de duelo, a la que se sumaron todas las clases sociales de la población.

Reciba la familia del finado la expresión de nuestro sentido pésame.

—En el Boletín Oficial de la provincia se anuncia el concurso para la provisión de la plaza de Secretario de este Juzgado Municipal, que en la actualidad viene regentando, con carácter interino, el secretario del Ayuntamiento, don Fernando Martori.

Des de Barcelona

El dimecres passat tingué lloc a Barcelona, l'enterrament de don Josep Llevat Sugrañes, pare polític de nostre bon amic En Joan Coma Clapés.

L'acte palesá les moltes simpaties amb que contaba a la capital catalana el malaguanyat senyor Llevat, així com també les nombroses de la distingida família Coma.

El cadàver fou conduït a l'estació de Sans, i en tren especial portat a Reus, la seva ciutat nadiua, on rebrá definitiva sepultura.

Descansi en pau el plorat pare i amic, i rebi llur família el testimoni de nostre condol, i molt particularment el nombrat amic Coma, així com sa distingida esposa i fills.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la friolera de 567 547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i dishauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertrán i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohóm de la Lliga Regionalista

Imp. Garrell ; Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

**La Doctora
T. Campaña Cassi**

Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de París

Tiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)

Consejo de Ciento, 322, ent.
De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

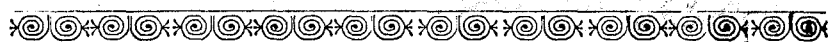
Miquel Crusellas**GUANO CONCENTRAT**

NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despatx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL**IMPREMTA**

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·les

ANISADOS
MONTAÑA

COGNAC
MONTAÑA

Anís La Perla del Vallés

Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSÉ PLANA

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers